

Vragen en antwoorden

Casus 1 (zorgkorting en draagkrachtvergelijking)

M heeft een netto besteedbaar inkomen (NBI) van 2100 per maand. V heeft een NBI van 1500 per maand. Er zijn 2 kinderen van 12 en 14, met een standaardomgang. Het netto gezinsinkomen bedroeg 2500. Het kindgebonden budget (kgb) bedraagt 100 per maand. Wat is het eigen aandeel in de kosten van de kinderen, de draagkracht van M en V en wat dient M uiteindelijk bij te dragen?

Uitwerking

Behoeft: op basis van de NIBUD-tabel bedraagt het eigen aandeel van de ouders $515 - 100$ (kgb) = 415. De korting voor de standaardomgang is $15\% = 62$.

Draagkracht: de draagkracht van M is volgens de formule 427, eventueel te vermeerderen met fiscaal voordeel van 92. De draagkracht van V is 133. Rekening houdend met het fiscaal voordeel dient M $519/652 \times 415 - 62 = \text{€ } 268$ voor twee kinderen bij te dragen.

Uitbreiding van de omgang in onderling overleg leidt tot een hogere zorgkorting. Bij gemiddeld twee dagen zorg per week bedraagt de zorgkorting 104. In dat geval zou M nog kunnen worden aangesproken tot een bijdrage van € 226. M dient de uitgaven ten behoeve van de zorgregeling te kunnen bewijzen met schriftelijke bescheiden, omdat het drempelbedrag voor het fiscaal voordeel omgerekend € 139 per maand bedraagt.

Casus 2 (omslag tekort)

M verliest na de scheiding zijn baan en is aangewezen op een uitkering van 1300. V heeft een NBI van 1250 per maand. Er zijn 2 kinderen van 12 en 14, met een standaardomgang. Het netto gezinsinkomen bedroeg 2500. Het kindgebonden budget (kgb) bedraagt 100 per maand. Wat is de draagkracht van M en V en wat dient M uiteindelijk bij te dragen?

Uitwerking

Behoeft: het eigen aandeel van de ouders $515 - 100$ (kgb) = 415. De korting voor de standaardomgang is $15\% = 62$.

Draagkracht: de draagkracht van M is volgens de tabel 90. De draagkracht van V is 65. De gezamenlijke draagkracht is onvoldoende om in het eigen aandeel kosten van de kinderen te voorzien. Het tekort bedraagt € 260, meer dan het dubbele van de zorgkorting. M dient tot zijn draagkracht van € 90 bij te dragen. De korting kan vanwege het gebrek aan draagkracht van beide ouders niet worden gerealiseerd.

Casus 3 (doorbetalen van hypotheekrente)

M heeft een netto besteedbaar inkomen (NBI) van 2300 per maand. V heeft een NBI van 700 per maand. Er zijn 2 kinderen van 12 en 14, met een standaardomgang. Het netto gezinsinkomen bedroeg 2500. Het kindgebonden budget (kgb) bedraagt 100 per maand. M en V zijn het er over eens dat M de rentelasten van de voormalige echtelijke woning, waar V nog woont, doorbetaalt. De rente is € 900 en het fiscaal voordeel bedraagt € 378, zodat de rente voor M tot een extra netto last van € 522 leidt. De woonlasten van M zijn € 750. Verder zijn er geen bijzonderheden.

Wat is de draagkracht van M en wat dient M uiteindelijk bij te dragen?

Uitwerking

Behoeft: het eigen aandeel van de ouders bedraagt $515 - 100 \text{ (kgb)} = 415$. De korting voor de standaardomgang is $15\% = 62$.

Draagkracht: het NBI van M van 2300 levert volgens de formule een draagkracht van M op van 525. M heeft mogelijk recht op fiscaal voordeel van 92. M heeft echter ook een extra last, waarmee rekening moet worden gehouden. Dat kan door de werkelijke woonlast van € 750 in plaats van de forfaitaire woonlast en de extra netto rentelast van € 522 in het draagkrachtloos inkomen op te nemen. In dat geval resteert een draagkracht van $70\% \times [2300 - (750 + 860 + 522)] = € 118$. Er bestaat geen grond voor vermeerdering van dit bedrag met het fiscaal voordeel, omdat M bij een bijdrage van € 118 voor twee kinderen de drempel niet haalt.

De draagkracht van M en V gezamenlijk is lager dan $(€ 415 - 2 \times € 62) = € 291$, zodat de zorgkorting niet kan worden gerealiseerd. M dient in dat geval in totaal € 118 bij te dragen.

Casus 4 (verwijtbaar inkomensverlies)

M heeft een NBI van 2700. Het voormalig gezinsinkomen bedroeg 4500. Het eigen aandeel in de kosten van de kinderen *van 12 en 14 jaar* is € 1035, verminderd met het kgb van € 100 = € 935. M verhuist uit het westen naar het oosten om te gaan samenwonen met zijn nieuwe partner. Hij verandert ook van baan en neemt dan genoegen met een lager inkomen. Zijn nieuwe NBI is € 2300. De zorgdeling is door de verhuizing beperkt tot een weekendregeling. V heeft een NBI van 2000.

Er wordt vastgesteld dat sprake is van verwijtbaar inkomensverlies, dat echter niet voor herstel vatbaar is. Hoe wordt de draagkracht van M beoordeeld?

Uitwerking

Draagkracht: In geval van een NBI van € 2700, heeft M een draagkracht van € 721 + € 92 fiscaal voordeel = € 813. De draagkracht van V is € 378. Het aandeel van M in de kosten van de kinderen is $813/1191 \times 935 = € 638$. Verminderd met de zorgkorting van 15% (€ 140) dient M € 498 aan V te voldoen. Het ligt op de weg van M om te stellen en bij betwisting te onderbouwen dat hij – rekening houdend met gedeelde woonlast – bij een dergelijke bijdrage niet meer in de *noodzakelijke* kosten van levensonderhoud kan voorzien.

Casus 5 (gevolg samenleven en delen woonlast)

M heeft een NBI van 1500. V heeft een NBI van 1390. De kinderen van 12 en 14 verblijven bij V. De behoefte van de kinderen is € 515, verminderd met een kindgebonden budget van € 125. V gaat samenwonen met M2. De woonlasten van V dalen daardoor iets, rekening houdend met de mogelijkheid dat zij deze kan delen. Zij verliest echter het recht op toeslagen en de alleenstaande ouderkorting.

M vraagt wijziging. Op grond van haar lagere lasten kan V meer bijdragen, stelt M.

In reconventie vraagt ook V wijziging, omdat zij geen kgb meer ontvangt.

Uitwerking

Er zijn diverse wijzigingen, maar het is de vraag of dientengevolge de opgelegde bijdrage niet meer aan de wettelijke maatstaven voldoet.

Behoeft: het aandeel in de kosten van de kinderen stijgt door het wegvallen van het kgb.

Positie M: de draagkracht van M 133 blijft hetzelfde.

Positie V: de draagkracht van V was 108. Door verlies van het recht op de alleenstaande ouderkorting zal haar netto besteedbaar inkomen dalen, zodat ook met een lagere forfaitaire woonlast rekening wordt gehouden.

De gezamenlijke draagkracht van M en V is onvoldoende om in de kosten van de kinderen te voorzien, zodat de wijzigingen geen effect zullen hebben op de verplichting van M om maximaal bij te dragen.

Casus 6 (ongebruikte verdien capaciteit)

M heeft een NBI van 2500. V heeft een salaris verdiend dat resulteerde in een NBI van € 1500 netto per maand. Er zijn twee kinderen van 6 en 10. V heeft besloten te stoppen met werken, omdat zij de combinatie van werk en zorg te zwaar vindt. V doet geen moeite ander, wellicht meer passend werk te vinden en teert in op haar bescheiden vermogen. V spreekt M aan tot betaling van kinderalimentatie. Het voormalig netto gezinsinkomen bedroeg € 3000 (incl. heffingskorting V). V heeft recht op een kgb van 125 per maand. Er is een standaardomgangsregeling.

Wat moet M bijdragen?

Uitwerking

Behoeft: het eigen aandeel in de kosten van de kinderen bedraagt $665 - 125 = € 540$. De zorgkorting bedraagt $15\% = € 81$.

Draagkracht: de draagkracht van M is € 623, te vermeerderen met het fiscaal voordeel van 92, totaal € 715. Indien wordt uitgegaan van een (redelijkerwijs te genereren) NBI van V van 1500, heeft V een draagkracht van € 133. Zij kan, nu zij de inkomsten niet daadwerkelijk geniet, geen aanspraak maken op heffingskortingen of fiscaal voordeel.

M dient aan V een bijdrage te voldoen van $715/848 \times 540 - 81 = € 374$ per maand voor twee kinderen.

Casus 7 (co-ouderschap)

Als 6, maar de zorg wordt, daar zijn partijen het over eens, 3 om 4 dagen verdeeld. De kinderen zijn ingeschreven bij V en zij ontvangt kinderbijslag. De corresponderende korting – niet in geschil - wordt gesteld op 35%. Wat moet M bijdragen, er vanuit gaande dat de vaste kosten door de ouder worden gedragen waar het kind is ingeschreven?

Uitwerking 1 inschrijving beide kinderen bij V

Behoeft: het eigen aandeel verminderd met kgb blijft 540, nu V niet meer is gaan verdienen. De zorgkorting van 35% bedraagt 189.

Draagkracht: V heeft nog steeds een draagkracht van € 133. Het NBI van M wordt hoger, want hij kan aanspraak maken op de inkomensafhankelijke combinatiekorting van omgerekend € 235 netto per maand. Bij het NBI van € 2.735 hoort volgens de formule een draagkracht van € 738, te vermeerderen met het fiscaal voordeel van € 92, is € 830.

M dient een bijdrage aan V te voldoen van $830/963 \times 540 - 189 = € 276$ per maand (d.w.z. 138 per maand per kind).

Uitwerking 2 – inschrijving kind bij M en kind bij V

In het geval van twee kinderen wordt er regelmatig voor gekozen om bij iedere ouder één kind in te schrijven. Indien de ouder waar het kind is ingeschreven de kosten voor het kind betaalt, met uitzondering die van verblijf bij de ander, dient de zorgkorting te worden toegepast. Worden de kosten gedeeld, dan kan de korting achterwege blijven en kan de bijdrage worden bepaald naar rato van het NBI.

V ontvangt in geval inschrijving van kind 2 bij M een kgb van 85 per maand voor kind 1. Ieder ontvangt voor het kind dat op zijn/haar adres is ingeschreven de volledige kinderbijslag.

Behoeft: Het eigen aandeel in de kosten van de kinderen bedraagt bij kind 1 bij V $665:2 - 85 = 248$. Voor kind 2 bij M is dit $665:2 = 333$. Het aandeel in de kosten van beide kinderen tezamen is € 581.

Draagkracht: het NBI van M is wederom hoger, dit keer door het recht op de alleenstaande ouderkorting van omgerekend 189 per maand, zodat hij een NBI heeft van 2.924. Bij het NBI van M hoort volgens de formule een draagkracht van 831, te vermeerderen met fiscaal voordeel voor 1 kind van $46 = € 877$. De draagkracht van V van 133 wijzigt niet, nu zij niet daadwerkelijk aanspraak kan maken op fiscaal voordeel voor de eventueel te leveren bijdrage voor kind 2.

M dient van het eigen aandeel in de kosten van de kinderen $877/1010 \times 581 = € 504$ bij te dragen. In de onderlinge verhouding is de bijdrage van V beperkt tot $133/1010 \times 581 = € 77$. Vervolgens kan de zorgkorting worden verdisconteerd: op basis van een percentage van 35% bedraagt deze 87 voor kind 1 en 117 voor kind 2. Anders gezegd komt op basis van de zorgregeling 65% van de kosten van kind 1 en 35% van de kosten van kind 2 voor rekening van V, wat overeenkomt met een bedrag van $161 + 117 = 278$, zodat zij 201 boven haar aandeel van 77 bijdraagt. Dit bedrag van 201 dient M aan V te voldoen.

In geval van gelijke verdeling van de kosten kan de zorgkorting achterwege worden gelaten. Ieder wordt dan geacht $581 : 2 = 290$ bij te dragen. M dient in dat geval in de onderlinge verhouding $877/1010 \times 581 = 504 - 290 = € 214$ aan V te betalen.